

Rager: Det første, jeg skal sige ved Behandlingen af disse Lovforslag, er, at jeg er særdeles tilfreds med de Sidespring, som den højttærede Forsvarsminister afsluttede sin Forelæggelsestale med; det var ikke Bemærkninger om Lovforslaget, men Bemærkninger om det indkaldte Mandskab. Jeg synes, at de Bemærkninger var paa deres Plads, og jeg haaber, at der efter de gode Ord ogsaa maa følge tilfredsstillende Handling. Jeg tvivler ikke om, at Ministeren ikke har ment det som tomme Ord, og tror, at Ministeren virkelig vil drage Omsorg for at forfølge Sagen. Man maa ikke glemme, at det for nogle af de Mennesker, der nu er blevet indkaldt, betyder en Bortrivning fra deres almindelige Udviklingslinie, fra deres daglige Arbejde; det kan maaske undertiden være svært at holde Humøret oppe, særlig hvis de ved, at deres Familie kæmper med økonomisk vanskelige Vilkaar, eller at noget, de selv har bygget op, nu bliver revet ned i den Tid, de er indkaldt. Naar dertil kommer, at de indkvarteres paa Kaserne, mer eller mindre afsondret, og det maaske varer noget, inden de selv synes, de kommer til et Arbejde af en eller anden Art, som de kan erkende er nødvendigt Arbejde, der *skal* udføres, er det ikke underligt, hvis Humøret kommer langt ned og de gaar og bliver bitre, og det synes jeg, vi skal gøre alt, hvad vi kan, for at hindre. Vi skylder at holde Humøret oppe hos dem, og jeg tror, at de Ord, som lød fra Forsvarsministeren i Gaar, vil have sat Spor ude rundt omkring. Man siger: Vi gaar dog ikke og er helt glemte herude. Derfor er jeg meget glad ved de Ord, der blev fremsat. De var af menneskelig stor Værdi for de indkaldte.

Naar jeg derefter gaar over til de to fremsatte Lovforslag, vil jeg gerne sige med Hensyn til det først paa Dagsordenen opførte, at der har jeg ingen Bemærkninger at gøre til de to første Afsnit i § 1; men jeg vil gerne med Hensyn til det tredje Afsnit, det, der drejer sig om at antage civilt Personel til Udførelse af Kontor-, Depot- og Arbejdstjeneste m. v. i fornødent Omfang, meget stærkt understrege de Ord, som Ordføreren for Det konservative Folkeparti, det ærede Medlem Hr. Westermann, fremsatte. Det har altid for mig været ganske uforstaaeligt, at man inden for Militæretaten i den Udstrækning, som det skete, anvendte indkaldt Mandskab til at udføre Arbejder, som i Virkeligheden burde være udført af civile, og som intet som helst havde med Militærtjeneste at gøre. Jeg husker fra min egen Soldatertid, hvor-

dan hvert Kompagni, naar der skulde serveres stegt Sild, skulde stille, jeg tror, det var 4 Mand til Silderensning. De blev ganske simpelt taget fra den almindelige Militærtjeneste, og saa kom de til at rense Sild den Dag. Naa, det var maaske ikke saa forfærdeligt; men det var slemt for os andre, at Tøjet lugtede af Sildeskæl, og naar det blev hængt op i Belægningsstuerne, saa var Odeuren, der i Forvejen ikke var alt for balsamisk, ødelagt i den kommende Uge. Det var en ekstra Ulempe, der fulgte med. Jeg vil rigtignok haabe, at man nu faar indhøstet saadanne Erfaringer, at man fremtidig vil bruge civilt Personel. Det er en saa naturlig Ting, at Militæret som alle andre Administrationer herhjemme bruger civilt Personel, hvor det ikke drejer sig om militær Uddannelse. Jeg var meget glad ved, at det ærede Medlem Hr. Westermann fremførte dette. Der er jo ikke Tvivl om, at det ærede Medlem Hr. Westermann, som har haft Lejlighed til at se Sagen ogsaa fra den militært sakkyndiges Side, taler med betydelig større Autoritet paa dette Omraade, end nogen af os elendige Civilister kan gøre det, og derfor var jeg, som sagt, glad ved, at det kom fra den Side.

Med Hensyn til det sidste Afsnit maa jeg tilstaa, at det er næsten uforstaaeligt. Det er skrevet i et meget mærkeligt Sprog. Man vil tillægge Befalingsmænd, hvis Udnævnelse paa Grund af Besættelsen og de dermed forbundne Forhold ikke har kunnet finde Sted til normalt Tidspunkt, Tjenesteadler samt Lønnings- og Pensionsancenitet fra den Dato, paa hvilken Udnævnelsen normalt vilde have fundet Sted. Ja, det vil altsaa sige, at man vil tillægge saadanne Befalingsmænd, som nu er blevet udnævnt, Tjenesteadler o. s. v.; men det staar der ikke, det maa man slutte sig til, at det er en Forudsætning, at de paagældende er blevet udnævnt nu senere; saa er det, man vil prøve paa at konstruere tilbage. Men naar man læser det her i Bemærkningerne, saa er det saadan lidt dunkelt. Og saa vil jeg gerne spørge om en Ting. Hvis nu en Mand skulde have været udnævnt paa et eller andet Tidspunkt til Kaptajn f. Eks., for to eller tre Aar siden, og i Mellemtiden er han faldet for Aldersgrænsen, kan han saa ikke udnævnes nu? Det synes jeg er et meget vigtigt Spørgsmaal. Ligger det saaledes, at Militærpersoner, der normalt vilde være avanceret, men som ikke har gjort det paa Grund af de særlige Forhold, og som nu er kommet over den Aldersgrænse, der er gældende for den paagældende Grad, ligger det saa-